

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/68/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314011081
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bernát
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4314011081.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bernáta a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a Mgr. Adriany Némethovej, v trestnej veci obžalovaného A. Y. , pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ (§ 138 písmeno a/) Trestného zákona, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Levice (ďalej len „okresný prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) z 27.04.2015, sp. zn. 4T/196/2014 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 16. júla 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa konajúci v senáte napadnutým rozsudkom podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku oslobodil obžalovaného A. Y. (ďalej len „obžalovaný“) spod obžaloby okresného prokurátora zo 14.11.2014 (správne z 19.11.2014, kedy bola doručená súdu prvého stupňa) sp. zn. 1Pv 548/14/4402 pre zažalovaný skutok v nej právne posúdený ako zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ (§ 138 písmeno a/) Trestného zákona, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť na tom skutkovom základe, že:

04.08.2014 v čase okolo 16.00 hodine vo vnútorných priestoroch prevádzky na predaj nábytku s názvom I. X. R. určených na výkon živnostenského práva so sídlom P., B. X sa snažil nohou vykpnúť dvere na kancelárii, avšak sa na miesto dostavila konateľka spoločnosti A. s.r.o. so sídlom G. J. XX, IČO: XXXXXXXX A. M. (ďalej len „poškodená“), ktorá žiadala, aby prestal kopať, na základe čoho sa otočil smerom k nej a opýtal sa, „kedy budem mať peniaze“, kde následne nato otvorila a odomkla dvere do kancelárie a odpovedala, že aby počkal, lebo momentálne nedisponuje s finančnou hotovosťou, pričom opäť zakričal „ja sa ťa pýtam, kedy budem mať peniaze“, pričom odpovedala „nemám, nie som ti nič dlžná a nemám ti ich začo dať“, potom obžalovaný uviedol, že „naposledy sa ťa pýtam, kedy budem mať peniaze“ a následne nato nastriekal do miestnosti slzný plyn a z neznámej nádoby nalial na poškodenú do oblasti tváre, vlasov a ľavej ruky, ktorou si chránila oči, nezistené množstvo nešpecifikovanej látky a zapálil so sebou prineseným zapaľovačom plameň, ktorý držal v ruke a kričal „dnes to dokončím“ čo zopakoval tri až päťkrát po sebe a stál na mieste, kde na záver poškodená uviedla, že „pre boha ťa prosím nerob to a spravím všetko čo budeš chcieť a zoženiem ti tie peniaze“ a na to obžalovaný zavrel zapaľovač a zhasol plameň a v čase odchodu uviedol, „že máš na to mesiac a nebola to posledná návšteva“ a opustil priestor kancelárie,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

E. rozsudok bol obžalovanému, jeho obhajcovi, poškodenej a okresnému prokurátorovi oznámený vyhlásením v ich prítomnosti na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa uskutočnenom 27.04.2015,

ihneď po ktorom oznámení, teda včas, podal okresný prokurátor odvolanie zrejme smerujúce proti (jedinému) oslobodzujúcemu výroku o vine napadnutého rozsudku (a preto tiež nepochybne v neprospech obžalovaného), ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 28.05.2015.

Okresný prokurátor upozornil, že obžalovaný kategoricky poprel spáchania v prejednávanej veci zažalovaného skutku, poškodená ho však jednoznačne a nezmenene od začiatku trestného stíhania z jeho spáchania usvedčovala, bola jedinou priamou svedkyňou incidentu, pričom nemalo ísť o prvý prípad agresívneho správania sa obžalovaného proti nej, čo vyplynulo z jej výpovede a navyše v predajni nábytku nemal žiadny podiel a tak ani žiadna finančná náhrada neprichádza do úvahy. Mal za to, že súd prvého stupňa nedostatočne vyhodnotil skutočnosti potvrdzujúce tvrdenia poškodenej vyplývajúce z nepriamych dôkazov a to najmä že svedok O. U. A., ktorý ako vyšetrovateľ (a rovnako ako zasahujúci policajti) na mieste činu pociťoval výskyt dráždivej látky, na mieste činu zasahujúci policajti našli poškodenú plačúcu v stave šoku (nie je celkom logické predpokladať, že by ona mala byť osobou, ktorá proti obžalovanému použila obranný sprej), poškodená pri ošetrení v chirurgickej ambulancii (lekárka a zdravotná sestra potvrdili jej stresový stav) uviedla, že ju priateľ chcel poliať a zapáliť benzínom, znalci KEÚ PZ Bratislava uviedli, že látky streknuté z obranného spreja sú veľmi prchavé a nezanechávajú stopy (preto nezistenie prítomnosti zvyškov dráždivých látok na príslušných zaistených stopách, ako ich popisuje súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec neprotirečí tvrdeniam poškodenej o tom, ako malo dôjsť k spáchaniu činu) a znalkyňa z odboru psychológie Z. S. S. v podanom znaleckom posudku podrobne vyhodnotila špecifickú aj všeobecnú vierohodnosť výpovede poškodenej tak, že táto správne vníma a reprodukuje udalosti a okolnosti prípadu, pričom pokiaľ ide o všeobecnú vierohodnosť má dostatočné mentálne predpoklady, informácie nie sú podávané mechanickým spôsobom, nemajú charakter naučenej výpovede, dejová línia je interpretovaná približne identicky, chronologicky, základné detaily sa zhodujú a pokiaľ ide o špecifickú vierohodnosť, táto je mierne znížená s poukazom na emocionálny náboj v reprodukování prežitej udalosti a nie vzhľadom na jej skresľovanie. Mal tiež za to, že súd prvého stupňa na strane jednej v prejednávanej veci vykonal obširne a rozsiahle dokazovanie a tak dospel k dvom protirečivým verziám skutku vyplývajúcich z výpovedí dvoch osôb pri ňom prítomných, ktorými sú obžalovaný a poškodená, na strane druhej používajúc pravidlo „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“ pochybil neopodstatnene tvrdiac, že výpoveď poškodenej nepovažuje za tak jasnú, zrozumiteľnú a presvedčivú a ostatnými dôkazmi nepodporenú, aby na jej základe uznal obžalovaného vinným, pretože poškodená ako jediná priama svedkyňa incidentu sa od pôvodného popisu skutkového deja odchýlila len v takých skutočnostiach, ktoré sa jeho samotnej podstaty netýkajú (napr. ošetrenie v pohotovostnej chirurgickej ambulancii) a iba v dôsledku odstupe času. Zo všetkých týchto dôvodov okresný prokurátor Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) navrhol, aby napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 odsek 1, odsek 4 písmeno a/ Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný sa prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril k odvolaniu okresného prokurátora písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 15.06.2015 a to nesúhlasom s jeho argumentáciou súčasne tvrdiac, že skutočnosti v ňom uvádzané nemajú žiadnu oporu vo vykonaných dôkazoch. Mal za to, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil v prejednávanej veci vykonané dôkazy a tomuto vyhodnoteniu (zvlášť nepresvedčivosť výpovede poškodenej) opodstatnene použil pravidlo „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“ a spod obžaloby ho oslobodil. Zo všetkých týchto dôvodov obžalovaný odvolaciemu súdu navrhol odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť ako nedôvodné.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu stotožniac sa s písomnými dôvodmi odvolania okresného prokurátora v konečnom návrhu odvolaciemu súdu navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu dôvodov obsiahnutých v písomnom vyjadrení k odvolaniu okresného prokurátora toto v konečnom návrhu navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu súhlasiac s napadnutým rozsudkom sa pripojil ku konečnému návrhu svojho obhajcu.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia Trestného poriadku v prejednávanej veci, odvolací súd, ktorému súd prvého stupňa predložil prejednanú vec na rozhodnutie 17.06.2015, preskúmal oslobodzujúci výrok o vine napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolanie okresného prokurátora podané v neprospech obžalovaného (na podanie ktorého bol podľa § 308 odsek 1 veta prvá Trestného poriadku oprávnenou osobou) smerovalo a konanie tomuto výroku predchádzajúce a to aj z hľadísk, či nemajú chyby síce odvolaním okresného prokurátora nevytýkané, ktoré by však mohli odôvodniť podanie dovolania z niektorého z dôvodov uvedených v § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Plnením tejto svojej, z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku mu vyplývajúcej, prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku v súlade so zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 10 Trestného poriadku vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné na objasnenie všetkých základných skutočností dôležitých pre trestné stíhanie tak, ako to v prejednávanej veci vyplývalo predovšetkým z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku, ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie o vine obžalovaného .

Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych závažných chýb konania oslobodzujúcemu výroku o vine napadnutého rozsudku predchádzajúceho, ktoré by boli porušením ustanovení, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku).

Aj z dôvodu vyššie uvedeného skutkové zistenia, ktoré viedli súd prvého stupňa k oslobodzujúcemu výroku o vine napadnutého rozsudku, tak mohli vychádzať (a napokon s poukazom na ďalej uvedené aj vychádzajú) z výsledkov nielen úplného, ale aj zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedajú všetkým kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku (§ 321 písmeno c/ Trestného poriadku).

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku súd prvého stupňa v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obranou obžalovaného a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, s ktorými sa aj odvolací súd bez zásadných výhrad stotožňuje a v podrobnostiach na ktoré, ako na úplné a správne poukazuje.

Súd prvého stupňa k týmto skutkovým zisteniam totiž dospel po tom, čo jednotlivé dôkazy vyhodnotil v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda jednotlivo aj v ich súhrne a podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu. Súdom prvého stupňa pri hodnotení ním vykonaného dokazovania v prejednávanej veci tiež, a podľa názoru odvolacieho súdu opodstatnene rešpektoval aj obe základné pravidlá vyplývajúce pri dokazovaní z ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 4 Trestného poriadku, v ktorom je upravená zásada prezumpcie neviny a ktorými sú jednak pravidlo „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“, z ktorého vyplýva pre súd povinnosť rozhodnúť v prospech obvineného, ak zostanú dôvodné pochybnosti o niektorej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním

ďalších dostupných dôkazov, jednak ďalšie pravidlo, v zmysle ktorého nedokázaná vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina (ktorú obvinený nie je v konečnom dôsledku ani povinný dokazovať).

Podľa názoru odvolacieho súdu odvolaním okresného prokurátora súdu prvého stupňa vytýkané hodnotenie vykonaných dôkazov v rozpore so zásadou trestného konania uvedenou v ustanovení § 2 odsek 12 Trestného poriadku neobsahuje žiadne také konkrétne skutočnosti a okolnosti, ktoré by jednotlivito alebo vo svojom súhrne v prejednávanej veci jednak nasvedčovali tomu, že k namietaným skutkovým zisteniam súd prvého stupňa dospel postupom nezodpovedajúcim zásadám logického myslenia a uvažovania, jednak spochybňovali opodstatnenosť použitia jedného zo základných pravidiel vyplývajúcich pri dokazovaní z ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 4 Trestného poriadku, v ktorom je upravená zásada prezumpcie neviny a ktorým je jednak pravidlo „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“.

Z dôvodov vyššie uvedených a napokon správne a úplne, ale aj dostatočne zrozumiteľne vyplývajúcich z odôvodnenia napadnutého rozsudku podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa k oslobodzujúcemu výroku o vine obžalovaného v prejednávanej veci dospel nielen opodstatnene, teda výsledkom v prejednávanej veci vykonaného dokazovania (§ 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku), ale aj zákonu (§ 321 písmeno d/ Trestného poriadku) zodpovedajúcim spôsobom, pretože aj podľa názoru odvolacieho súdu nebolo bez dôvodných pochybností preukázané, že sa v prejednávanej veci zažalovaný skutok stal.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, písmeno c/, písmeno d/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali zrušenie odvolaním okresného prokurátora (podaným podľa § 308 odsek 1 Trestného poriadku v neprospech obžalovaného) napadnutého oslobodzujúceho rozsudku a vrátenie veci súdu prvého stupňa podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, zistiac, že nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).